

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 124445 22 GŽ

Novi Travnik, 24.08.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Nijaz Krnjić, predsjednik vijeća, Davor Kelava i Alma Islamović, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D. R. iz V., ..., koju zastupa punomoćnik Miro Blaž, odvjetnik iz Viteza, protiv tuženika 1. M. F. i 2. D. F., oboje iz N. T., ..., zastupani po punomoćniku Jasminu Ferizoviću, odvjetniku iz Travnika, radi utvrđivanja i podjele bračne stečevine, vrijednost spora 10.100,00 KM, rješavajući po žalbi tužiteljice izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 124445 17 P od 09.10.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 24.08.2022. godine, donio je:

PRESUDU

Žalba tužiteljice se djelomično usvaja, presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 124445 17 P od 09.10.2021. godine u stavku 3. izreke preinačava i sudi:

Utvrđuje se da je putničko motorno vozilo marke Renault tip Megane, broj šasije ..., reg. oznaka ..., zajednička bračna stečevina tužiteljice i prvotuzenika sa udjelima od po $\frac{1}{2}$, pa se slijedom prednjeg utvrđenja obvezuje tuženik da tužiteljici na ime njenog suvlasničkog dijela isplati iznos od 1.500,00 KM u roku od 30 od dana donošenja presude.

U preostalom dijelu žalba se odbija kao neutemeljena i potvrđuje stavak 4., 5. i 6. i 7. presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 124445 17 P od 09.10.2021. godine.

Nalaže se tuženicima da tužiteljici naknade troškove sastava žalbe u iznosu od 217,00 KM.

Obrazloženje

Osporenom prvostupanjskom presudom, stavkom 1. i 2., utvrđena je ništavost darovnog ugovora zaključenog dana 27.01.2017. godine kod notara Marinka Jurčevića, pod brojem OPU-IP: 58/2017, između tuženika M. F., kao darovatelja i tužene D. F., kao daroprimatelja, te je slijedom toga D.F. dužna trpjeti brisanje upisa svog suposjedničkog dijela u katastarskom operatu Općine Novi Travnik na nekretninama označenim kao k.p. broj 272/1 i 276/1 upisane u posjedovni list broj 1233 k.o. ... i da je obiteljska kuća izgrađena na tim parcelama, upisana u posjedovni list broj 1233 k.o. ..., zajednička bračna stečevina tužiteljice i tuženika

M.F. sa udjelima od po ½, te je tuženik M. F. dužan trpjeti da se tužiteljica na predmetnoj nekretnini upiše sa dijelom ½.

Stavkom 3., 4., 5. i 6. odbijeni su tužbeni zahtjevi tužiteljice kojim je tražila utvrđenje da je putničko motorno vozilo marke Renault Megane i motor marke Kawasaki zajednička bračna stečevina tužiteljice i prvotuženika sa udjelima od po ½, kao i dug od 3.468,80 KM koji je tužiteljica vratila i dug od 7.099,21 KM koji tužiteljica treba vratiti UniCredit bank d.d. Mostar, te dug u iznosu od 7.000,00 KM prema sestri tužiteljice N. Š. zajednički dug tužiteljice i tuženog M. F. pa se slijedom tog utvrđenja obavezuje tuženik da tužiteljici, na ime njenog suvlasničkog dijela u motornom vozilu isplati iznos od 3.000,00 KM, na motoru isplatiti iznos od 750,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 01.08.2015. godine do isplate, te da tužiteljici vrati iznos od 1.824,40 KM, kao polovicu već isplaćenog duga i iznos od isplati iznos od 3.500,00 KM na ime duga N. Š., sa zakonskim zateznim kamatama.

Stavkom 7. odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Tužiteljica je blagovremeno podnijela žalbu na prvostupanjsku presudu koju pobija u odbijajućem dijelu i u odluci o troškovima postupka zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da drugostupanjski sud žalbu uvaži i prvostupanjsku presudu preinači tako što će u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužiteljice, uz dosudu troškova postupka. U obrazloženju žalbe navodi da je pitanje pasivne legitimacije na strani prvotuženika prethodno pitanje koje prvostupanjski sud trebao riješiti prije donošenja presude ili tužiteljicu uputiti da to pitanje rješava u drugom postupku, što je sud propustio učiniti. Pored toga nesporna je činjenica da je vozilo prodano za iznos od 3.000,00 KM, pa nije bilo uvjeta da se u cijelosti odbije tužbeni zahtjev. Drži da su dokazane činjenice o kupovini motocikla Kawasaki za vrijeme trajanja braka, kao i da je tužiteljica od sestre N.Š.pozajmila 7.000,00 KM i dizala kredite kod UniCredit banke radi ulaganja tog novca u zajedničku bračnu stečevinu, zbog čega smatra da su trebali biti usvojeni i dijelovi tužbenog zahtjeva koje je prvostupanjski sud odbio.

Odgovora na žalbu nije bilo.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH¹, ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba tužiteljice je djelomično utemeljena.

Prema stanju spisa razvidno je da su parnične stranke zaključile brak 01.08.1997. godine i da je taj brak razveden pravomoćnom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 102278 15 P od 21.05.2015. godine. Prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza stao na stajalište da tužiteljica nije dokazala kako motorno vozilo i motocikl, te kredit podignut od strane tužiteljice kod poslovne banke i novčana sredstva predstavljaju bračnu stečevinu nje i prvotuženika, zbog čega je takve tužbene zahtjeve odbio kao neutemeljene.

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Nasuprot takvom stavu prvostupanjskog suda, ovaj sud je stajališta da prvostupanjski sud izvedene materijalne i subjektivne dokaze u pogledu dokazivanja da je motorno vozilo marke Renault Megane bračna stečevina tužiteljice i prvotuženika nije cijenio na način kako to propisuju odredbe članka 8. i 191. stavak 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, te kako je pogrešan zaključak tog suda da prvotuženik nije pasivno legitimiran za ovaj dio tužbenog zahtjeva. Bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, kao i prihodi iz te imovine, a bračni partneri su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije ugovorili. Prema izvedenim materijalnim i subjektivnim dokazima za ovaj sud nije sporno kako je navedeno motorno vozilo kupljeno za vrijeme trajanja bračne zajednice, jer su tu činjenicu potvrdile sve parnične stranke. U bitna obilježja bračne stečevine ubraja se, između ostaloga, imovina i suvlasništvo kao pravna narav bračne stečevine, u jednakim dijelovima, što se smatra neoborivom zakonskom pretpostavkom. Kada stranke u svojim iskazima potvrđuju da se predmetno motorno vozilo kupljeno u Belgiji za iznos od 1.500 € (što je približna protuvrijednost od 3.000 KM), onda je bez utjecaja činjenica da je ono u međuvremenu promijenilo vlasnika, pa nije bilo razloga da se tužiteljici, prema postavljenom tužbenom zahtjevu, ne dosudi polovica toga iznosa, a ne da se u cijelosti odbije sa tužbenim zahtjevom kao nedokazanim, paušalno ili previsoko postavljenim.

Nasuprot prednjim utvrđenjima, ovaj sud je stajališta kako je pravilna odluka prvostupanjskog suda u pogledu preostalih odbijenih tužbenih zahtjeva tužiteljice. Pravilno zaključuje prvostupanjski sud da tužiteljica nije predložila i izvela niti jedan materijalni dokaz za svoje utvrđenje da je prvotuženik za vrijeme trajanja braka stekao u vlasništvo motocikl marke Kawasaki na koji način bi predstavljao bračnu stečevinu. Pored toga, iz iskaza saslušanih stranaka i svjedoka proizlazi kako je obitelj sestre tužiteljice, N. Š., vlasnik poduzeća, kao pravne osobe za prodaju građevinskog materijala, od kojeg je kupovan materijal za izgradnju obiteljske stambene zgrade tužiteljice i prvotuženika. Ta pravna osoba dužna je pravilno voditi materijalno knjigovodstvo i u slučaju postojanja tužiteljice i prvotuženika kao kupaca imati izvod otvorenih stavki na ime duga za kupljeni i isporučeni, a neplaćeni građevinski materijal. Kako tužiteljica, osim subjektivnih dokaza u vidu iskaza svojih sestara, nije izvela materijalni dokaz u pogledu postojanja i visine duga, ni ovaj sud ne prihvaća kako postoji dug tužiteljice i prvotuženika prema njezinoj sestri u iznosu od 7.000 KM.

Konačno, prema stanju spisa razvidno je da su bračni odnosi tužiteljice i prvotuženika bili poremećeni, zbog čega je došlo do faktičnog prekida bračne zajednice, a tužiteljica često i na duže vrijeme izbivala iz bračne zajednice znatno prije odluke suda o razvodu braka. Iz ovoga razloga tužiteljica je bila dužna dokazati kako je kredit realiziran dana 15.04.2014. godine utrošila u povećanje bračne stečevine, na koji način bi stekla pravo tražiti povrat $\frac{1}{2}$ plaćenog iznosa anuiteta kao dospjele obveze bivšeg supružnika, odnosno prvotuženika, što nije dokazivala, pa niti ovaj sud ne prihvaća da je traženi iznos dug kojim treba teretiti bračnu stečevinu sukladno članku 251. i 252. u svezi sa člankom 262. Obiteljskog zakona Federacije BiH². Iz ovog razloga prvostupanjski sud pravilno postupi kada odbija obvezati prvotuženika na isplatu polovice dospelog duga po plaćenim anuitetima

² Službene novine Federacije BiH, broj 35/05, 41/05, 31/14 i 32/19

toga kredita, zbog čega su neutemeljeni žalbeni prigovori tužiteljice radi pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava od strane prvostupanjskog suda za odbijajući dio tužbenog zahtjeva.

Kako je prvostupanjski sud pravilno odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, jer su stranke podjednako uspjele sa svojim zahtjevima, a tužiteljica uspjela u žalbenom postupku u procentu od 24,6% u odnosu na odbijene tužbene zahtjeve, pripada joj pravo na naknadu troškova sastava žalbe u iznosu navedenom u izreci ovog rješenja, a temeljem članka 397. stavak 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Na osnovu navedenog, primjenom članka 229. stavak 1. točka 2. i 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, sud je žalbu tužiteljice djelomično uvažio, prvostupanjsku presudu preinačio kao u prvom stavku izreke, dok je primjenom članka 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH odbio žalbu tužiteljice u preostalom dijelu, budući da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda u tom dijelu pobija, kao ni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Predsjednik vijeća

Nijaz Krnjić